

**ΣΧΕΔΙΟ ΝΟΜΟΥ ΤΟΥ ΥΠΟΥΡΓΕΙΟΥ ΠΕΡΙΒΑΛΛΟΝΤΟΣ ΚΑΙ ΕΝΕΡΓΕΙΑΣ ΜΕ
ΤΙΤΛΟ: «ΤΡΟΠΟΠΟΙΗΣΕΙΣ ΔΙΑΤΑΞΕΩΝ ΤΗΣ ΔΑΣΙΚΗΣ ΝΟΜΟΘΕΣΙΑΣ ΚΑΙ
ΑΛΛΕΣ ΔΙΑΤΑΞΕΙΣ»**

ΑΙΤΙΟΛΟΓΙΚΗ ΕΚΘΕΣΗ

Το Υπουργείο Περιβάλλοντος και Ενέργειας έχει προχωρήσει στην υλοποίηση του έργου της κατάρτισης και κύρωσης των δασικών χαρτών όπως απαιτεί και το Ελληνικό Σύνταγμα. Κατά τη διαδικασία αυτή και με βάση την υφιστάμενη νομοθεσία, αναδείχθηκαν νέες ανάγκες κατά την εφαρμογή των σχετικών με το έργο διατάξεων της δασικής νομοθεσίας. Για το λόγο αυτό και με στόχο την επιτάχυνση και διευκόλυνση των διαδικασιών κατάρτισης και κύρωσης των δασικών χαρτών και την εξυπηρέτηση των πολιτών το Υπουργείο Περιβάλλοντος και Ενέργειας προχωρά στην κατάθεση του παρόντος σχεδίου νόμου με τροποποιήσεις της υπάρχουσας δασικής νομοθεσίας.

Οι βασικές ρυθμίσεις που περιλαμβάνονται αφορούν στην απλοποίηση και προώθηση διαδικασίας αιτήσεων εξαγοράς ή/και χρήσης εκχερσωμένων εκτάσεων, οι οποίες θα αναστέλλουν την κύρωση του δασικού χάρτη μέχρι την ολοκλήρωση της διαδικασίας έγκρισης από τα δασαρχεία, τη μείωση του κόστους εξαγοράς ή/και χρήσης της έκτασης με ταυτόχρονη αύξηση του αριθμού των δόσεων, τη δυνατότητα ύπαρξης κατασκευών που εξυπηρετούν τη γεωργική δραστηριότητα σε παραχωρηθείσες εκτάσεις, τη μη απαίτηση υποβολής οικονομοτεχνικής μελέτης για τις εκχερσωμένες εκτάσεις μεταξύ 1975-2007 που είναι ενταγμένες στο σύστημα ΟΣΔΕ, τη δυνατότητα χρήσης του αναρτημένου δασικού χάρτη και όχι του κυρωμένου για την έκδοση απόφασης σχετικά με το δασικό χαρακτήρα μιας έκτασης (δάσος ή δασική), την ένταξη στους δασωμένους αγρούς των κληροτεμαχίων, των εκτάσεων με τελεσίδικη πράξη χαρακτηρισμού, αλλά και των εκτάσεων που εμφανίζονται σήμερα με αγροτική μορφή, και την τακτοποίηση των χορτολιβαδικών εκτάσεων που είναι πεδινές, αλλά δεν έχουν χαρακτηριστεί ως τέτοιες κατά παρελθόν.

Τέλος, το παρόν σχέδιο νόμου περιλαμβάνει ορισμένες διατάξεις της δασικής νομοθεσίας, όχι άμεσα συσχετισμένες με τους δασικούς χάρτες, με τις οποίες ρυθμίζονται μεταξύ άλλων θέματα όπως η χωροθέτηση υδατοκαλλιεργειών σε εκτάσεις δασικού χαρακτήρα.

Στις επόμενες σελίδες γίνεται πλήρης παρουσίαση κάθε διάταξης με αντίστοιχη αιτιολογική έκθεση. Στόχος του παρόντος σχεδίου νόμου είναι η απρόσκοπτη συνέχιση του έργου των δασικών χαρτών, η χορήγηση εργαλείων στους πολίτες για την διαφύλαξη και προστασία των δικαιωμάτων τους και η προσαρμογή της δασικής νομοθεσίας στις απαιτήσεις της εποχής.

Άρθρο 1

Αναδάσωση και άλλες δασοκομικές εργασίες

Με το άρθρο 1 προτείνεται η τροποποίηση του πρώτου εδαφίου της παραγράφου 8 του άρθρου 45 του νόμου 998/1979, στο οποίο ορίζεται ότι ο δικαιούχος της επέμβασης, πλην της καταβολής ανταλλάγματος χρήσης, υποχρεούται κατόπιν υποδείξεως της δασικής υπηρεσίας, να προβαίνει σε αναδάσωση ή δάσωση εκτάσεως με εμβαδόν ίδιας επιφανείας, με εκείνο της εκτάσεως επέμβασης. Η ανωτέρω υποχρέωση, λαμβάνει χώρα κατόπιν συντάξεως σχετικής μελέτης με δαπάνη του υπόχρεου και εγκρίσεως αυτής αρμοδίως από τη δασική υπηρεσία. Με την νέα ρύθμιση, όταν η έκταση στην οποία θα πραγματοποιηθεί η επέμβαση έχει εμβαδό έως και 4 στρέμματα προβλέπεται ότι ο δικαιούχος της επέμβασης υποχρεούται να καταβάλλει τίμημα για την υλοποίηση της αναδάσωσης. Με αυτόν τον τρόπο απαλλάσσονται οι πολίτες από την σύνταξη μελετών και αναδασωτικών εργασιών που αφορούν εκτάσεις μικρού εμβαδού επιφανείας, δηλαδή επί επεμβάσεων έως 4 στρεμμάτων και παράλληλα υποχρεούνται στην καταβολή τιμήματος το οποίο θα χρησιμοποιήσει η Δασική Υπηρεσία για προβεί στην αναδάσωση.

Ακόμη, προτείνεται η προσθήκη εδαφίου στην παράγραφο 8 του άρθρου 45 γιατί σύμφωνα με την υφιστάμενη διάταξη ανακύπτει ζήτημα εξεύρεσης δασικού χαρακτήρα εκτάσεων από τη δασική υπηρεσία, προκειμένου να υποδειχθούν στον δικαιούχο της επέμβασης για να προβεί στις απαραίτητες εκ του νόμου εργασίες αναδάσωσης ή δάσωσης. Η αδυναμία εξεύρεσης τέτοιων εκτάσεων, εντοπίζεται ιδιαίτερα σε περιοχές της Βόρειας Ελλάδας, με συνέπεια την μη έγκαιρη χρονικά έναρξη των εργασιών επέμβασης και υλοποίησης των εγκριτικών αποφάσεων, δυσχεραίνοντας την επενδυτική δραστηριότητα, η οποία ενεκρίθη βάσει του πλαισίου των επιτρεπτών επεμβάσεων επί των δασικού χαρακτήρα εκτάσεων. Με την προτεινόμενη ρύθμιση προτείνεται ο δικαιούχος της επέμβασης να προβαίνει εναλλακτικά σε εργασίες βελτίωσης, δασοκομικών χειρισμών προς ανόρθωση υποβαθμισμένων δασών, τη λήψη μέτρων καθαρισμού της παρεδαφιαίας

βλαστήσεως και του υπορόφου με σκοπό την ενδυνάμωση των δασών και τη θωράκισή τους από τον κίνδυνο της πυρκαγιάς, την κατασκευή ειδικών δασοτεχνικών έργων με σκοπό την πρόληψη και καταστολή δασικών πυρκαγιών.

Άρθρο 2

Γεωργική εκμετάλλευση εκτάσεων δασικού χαρακτήρα και ιδίως αυτών που εκχερσώθηκαν προ του 1975

Με το άρθρο 2 προτείνεται η τροποποίηση της διάταξης του άρθρου 47 του ν. 998/1979 που αφορά στους όρους και στις προϋποθέσεις που τίθενται προκειμένου εκτάσεις που διέπονται από τις διατάξεις της δασικής νομοθεσίας να δίνονται κατ' εξαίρεση για εκχέρωση με σκοπό τη γεωργική ή δενδροκομική καλλιέργεια .

Με τις προσθήκες στις παρ. 1 και 5 του άρθρου 47 εισάγεται πρόβλεψη ώστε εντός των εκτάσεων που διέπονται από τη δασική νομοθεσία και διατίθενται αποκλειστικά για γεωργική καλλιέργεια, να επιτρέπονται κατασκευές που εξυπηρετούν την ίδια γεωργική καλλιέργεια όπως δεξαμενές νερού, γεωτρήσεις, μετρητές Δ.Ε.Η. και υπόστεγα οι οποίες κρίνονται απαραίτητες για την εύρυθμη λειτουργία τους.

Με τις λοιπές προτεινόμενες τροποποιήσεις του παρόντος άρθρου βελτιώνεται η διαδικασία για τις δασικές εκτάσεις που εκχερσώθηκαν για γεωργική χρήση, πριν τεθεί σε ισχύ το Σύνταγμα του 1975 και διατηρούν τη χρήση αυτή μέχρι σήμερα.

Με την προτεινόμενη τροποποίηση της παρ. 7 του άρθρου 47, πλέον λαμβάνονται υπόψη ως αποδεικτικό στοιχείο για την κατοχή ακινήτου και οι ένορκες βεβαιώσεις, με την προϋπόθεση ότι παράλληλα με αυτές προσκομίζονται και άλλα έγγραφα όπως δηλώσεις στην Δ.Ο.Υ., στο Εθνικό Κτηματολόγιο κλπ. Οι ένορκες βεβαιώσεις εντάσσονται στα επώνυμα αποδεικτικά μέσα που προβλέπονται στον Κώδικα Πολιτικής Δικονομίας και κατά συνέπεια δεν μπορούν να αποκλειστούν από τα αποδεικτικά της κατοχής ακινήτου στοιχεία, με την ρητή όμως πρόβλεψη ότι θα συνεκτιμώνται συνδυαστικά με άλλα έγγραφα. Σύμφωνα, άλλωστε, με τους εθιμικούς κανόνες που εφαρμόζονταν στις χρήσεις της γης και στα ζητήματα γαιοκτησίας, το δικαίωμα καλλιέργειας της γης προέκυπτε συνήθως από τη χρόνια χρήση της χωρίς να συντάσσονται τίτλοι. Επομένως, με την προσθήκη των ένορκων βεβαιώσεων χορηγείται ακόμη ένα εργαλείο στους καλλιεργητές που επιθυμούν να ενταχθούν στις διαδικασίες του άρθρου 47 παράγραφοι 5 επ.

Με την προτεινόμενη τροποποίηση της παρ. 8 του άρθρου 47 προβλέπεται ότι το τμήμα εξαγοράς ισούται με το $\frac{1}{4}$ της αντικειμενικής αξίας ή όπου δεν έχει καθοριστεί αντικειμενική αξία, της αγοραίας αξίας και η δυνατότητα καταβολής του τιμήματος εξαγοράς σε μηνιαίες δόσεις μη δυνάμενες να υπερβούν τον αριθμό των εκατό και υπό την προϋπόθεση ότι το ύψος έκαστης δόσης δεν μπορεί να είναι μικρότερο των τριάντα ευρώ. Η ρύθμιση αυτή παρέχει μεγαλύτερη ευελιξία στον ενδιαφερόμενο που εκχέρσωσε δασική έκταση για γεωργική χρήση προ του έτους 1975 για την αποπληρωμή του τιμήματος εξαγοράς και ικανοποιεί την αίσθηση του δικαίου καθώς αντίστοιχη ρύθμιση προβλέπεται στο άρθρο 47B του ίδιου νόμου για την καταβολή του χρηματικού ανταλλάγματος για την έκδοση έγκρισης επέμβασης σε αγρούς που εκχερσώθηκαν μετά την 11-6-1975 και έως την 7-3-2007. Στόχος της διάταξης αυτής είναι να χρησιμοποιήσουν οι πολίτες το εργαλείο που τους παρέχεται από τον νόμο και να αποκτήσουν την κυριότητα της έκτασης που καλλιεργούν προ του 1975 με ένα εύλογο τίμημα το οποίο θα μπορέσουν να αποπληρώσουν με την καταβολή έως 100 δόσεων.

Με την προσθήκη της προτεινόμενης παρ. 13 στο άρθρο 47 δίδεται η δυνατότητα στους καλλιεργητές των ως άνω εκτάσεων, εφόσον δεν επιθυμούν την εξαγορά τους, να υποβάλουν αίτημα για την έκδοση της κατά το άρθρο 47B απόφασης έγκρισης επέμβασης. Με τον τρόπο αυτό, μπορούν να συνεχίσουν την καλλιέργεια της έκτασης χωρίς να επιβαρύνονται με την καταβολή του τιμήματος που ορίζεται για την εξαγορά της, καταβάλλοντας μόνο το ανάλλαγμα χρήσης. Η ρύθμιση αυτή είναι αναγκαία γιατί παρέχει τη δυνατότητα συνέχισης της καλλιέργειας και σε όσους δεν επιθυμούν να αποκτήσουν τίτλο κτήσης αλλά αποσκοπούν μόνο στην χρήση της γης.

Με την προτεινόμενη προσθήκη της παρ. 14 στο άρθρο 47 εισάγεται υποχρέωση του καλλιεργητή της έκτασης εντός ενός έτους μετά την ολοκλήρωση της διαδικασίας, να υποβάλλει δήλωση στο ΟΣΔΕ (Ολοκληρωμένο Σύστημα Διαχείρισης και Ελέγχου), αντίγραφο της οποίας θα πρέπει να κατατεθεί στην οικεία δασική υπηρεσία, προκειμένου να συμπληρωθεί ο φάκελος ή στις περιπτώσεις που έχει ήδη κατατεθεί δήλωση, να συμπληρωθεί ο φάκελος με αυτή. Με τη ρύθμιση αυτή, διασφαλίζεται το ελληνικό δημόσιο ως προς την ορθή χρήση της έκτασης για το σκοπό για τον οποίο εκχωρήθηκε.

Άρθρο 3**Λοιπές επιτρεπτές επεμβάσεις**

Με την παρ. 1 του άρθρου 3 προτείνεται η τροποποίηση του άρθρου 47Α με την προσθήκη της φράσης « ... χερσαίων εγκαταστάσεων μονάδων υδατοκαλλιέργειας μετά των απαιτούμενων συνοδευτικών και υποστηρικτικών εγκαταστάσεων για τη λειτουργική ικανότητα της δραστηριότητας, ... », στην παράγραφο 1, δεδομένου ότι, οι εγκαταστάσεις των υδατοκαλλιεργειών, όπως του ιχθυογεννητικού σταθμού, τα συσκευαστήρια, οι χερσαίες εγκαταστάσεις υποστήριξης μονάδων ιχθυοκαλλιέργειας, οι δεξαμενές πάχυνσης κλπ., δεν αποτελούν αμιγώς βιοτεχνικές ή βιομηχανικές εγκαταστάσεις αλλά γεωργικές, όπως έχουν χαρακτηριστεί σύμφωνα με το Προεδρικό διάταγμα 227/1987 (ΦΕΚ 100Α' /28-6-1987).

Επισημαίνεται ότι, οι εγκαταστάσεις ιχθυοκαλλιέργειας είχαν συμπεριληφθεί προγενεστέρως στη διάταξη της παραγράφου 5 του άρθρου 46 του νόμου 998/1979, η οποία αντικαταστάθηκε διά της παραγράφου 1 του άρθρου 13 «Κτηνοτροφικές εγκαταστάσεις σε δάση, δασικές ή δημόσιες εκτάσεις» του νόμου 4056/2012 (ΦΕΚ 52Α').

Η συμπερίληψη επομένως των ιχθυοκαλλιεργειών στην ανωτέρω διάταξη του άρθρου 47Α του νόμου 998/1979 ως ισχύει, αντιμετωπίζει με ενιαίο τρόπο, το επιτρεπτό των επεμβάσεων επί δασικού χαρακτήρα εκτάσεων, προκειμένου να διατεθούν οι δασικού χαρακτήρα εκτάσεις, κατόπιν εγκριτικών αποφάσεων επέμβασης, για την ανάπτυξη του πρωτογενούς τομέα παραγωγής, εναρμονιζόμενη και με την Εθνική Ονοματολογία Οικονομικών Δραστηριοτήτων, κατά την οποία στο έτος 2008 οι δραστηριότητες της Γεωργίας, Δασοκομίας και Αλιείας εντάσσονται στον τομέα – κλάδο Α.

Λαμβανομένων των ανωτέρω εκτεθέντων, και δεδομένης της αναγκαιότητας διεύρυνσης του τίτλου του άρθρου του 47Α, ώστε να συμπεριληφθούν όλες οι εκμεταλλεύσεις του πρωτογενούς τομέα, προτείνεται η τροποποίηση του τίτλου του σχετικού άρθρου.

Ακόμη, με την παρ. 3 προτείνεται τροποποίηση του πρώτου εδαφίου της παρ. 3 του άρθρου 47Α του νόμου 998/1979 που αφορά στους περιορισμούς για την εγκατάσταση των χρήσεων της παραγράφου 1 της ανωτέρω διάταξης σε δάση, δασικές εκτάσεις και δημόσιες χορτολιβαδικές και βραχώδεις εκτάσεις των περιπτώσεων α' και β' της παραγράφου 5 του άρθρου 3 του νόμου 998/1979. Η υφιστάμενη διάταξη, πλην των μελισσοκομείων, απαγορεύει την εγκατάσταση των χρήσεων της παραγράφου 1 του άρθρου 47Α του νόμου 998/1979 στις κατηγορίες δ'

και ε' της παρ. 2 του άρθρου 4 του ίδιου νόμου, ήτοι σε δάση και δασικές εκτάσεις κείμενα εντός ή περίξ τουριστικών περιοχών ή λουτροπόλεων και σε ακτίνα 3.000 μέτρων από το κέντρο αυτών, καθώς και σε δάση και δασικές εκτάσεις κείμενα περίξ των αρχαιολογικών και ιστορικών χώρων ή μνημείων ή παραδοσιακών οικισμών και σε ακτίνα 3.000 μέτρων από το κέντρο αυτών. Οι αναφερόμενες στο άρθρο 4 του νόμου 998/1979 αποστάσεις που πρέπει να τηρηθούν για τις εγκαταστάσεις, αφορούν σε εκτάσεις τουριστικού και αρχαιολογικού ενδιαφέροντος, και επ' αυτού αποφαίνονται οι καθ' ύλην αρμόδιες υπηρεσίες εφαρμόζοντας την οικεία νομοθεσία. Με την ισχύουσα διάταξη, η δασική υπηρεσία, είναι υποχρεωμένη να απορρίψει εξαρχής αιτήματα εγκαταστάσεων λόγω των αποστάσεών τους από τουριστικούς και αρχαιολογικούς χώρους, ενώ οι αρμόδιες υπηρεσίες τουρισμού και αρχαιολογίας ενδεχομένως να έχουν γνωμοδοτήσει θετικά βάσει των ειδικών διατάξεων που εφαρμόζουν. Με την προτεινόμενη ρύθμιση επιλύεται το θέμα αυτό αφού πλέον αρμόδιες για τα θέματα αυτά είναι οι υπηρεσίες τουρισμού και αρχαιολογίας. Επιπροσθέτως, με την πρόβλεψη απαγόρευσης εγκατάστασης των μελισσοκομείων σε Πάρκα ή Άλση, η οποία έως σήμερα ήταν επιτρεπτή αλλά μη περιβαλλοντικά ορθή, δεν αλλοιώνεται πλέον η μορφή των εν λόγω εκτάσεων, οι οποίες προστατεύονται ειδικώς και αυστηρά από τις διατάξεις της δασικής νομοθεσίας. Με την ανωτέρω προτεινόμενη νομοθετική ρύθμιση επιλύονται τα προβλήματα που ανακύπτουν στην πράξη από την εφαρμογή των προαναφερόμενων διατάξεων, κάτι που ζητείτο τόσο από τις συναρμόδιες υπηρεσίες που γνωμοδοτούν, όσο και από τα πρόσωπα που αιτούνται την αδειοδότηση.

Με την παρ. 4 του άρθρου 3 προβλέπεται η αντίστοιχη τροποποίηση της παραγράφου 2 του άρθρου 51 του νόμου 998/1979 με την αφαίρεση από το κείμενο της διάταξης των εγκαταστάσεων των υδατοκαλλιεργειών, από τις βιοτεχνικές ή βιομηχανικές εγκαταστάσεις για τους λόγους που αναφέρονται αναλυτικά στην προηγούμενη παράγραφο.

Με την παρ. 5 του άρθρου 3 προστίθεται, στις, κατ' εξαίρεση για λόγους δημοσίου συμφέροντος, επιτρεπτές επεμβάσεις σε δάση, δασικές και δημόσιες χορτολιβαδικές και βραχώδεις εκτάσεις, η περίπτωση εγκαταστάσεων και υποδομών αστεροσκοπείων ιδιοκτησίας του δημοσίου, νομικών προσώπων δημοσίου δικαίου ή άλλων φορέων του ευρύτερου δημόσιου τομέα όπως και των συνοδών αυτών έργων, όπως έργων οδοποιίας. Τα Αστεροσκοπεία αποτελούν ειδικές ερευνητικές εγκαταστάσεις με στόχο την αστρονομική έρευνα, οι οποίες ανήκουν και διαχειρίζονται από το Δημόσιο, ΑΕΙ, ΑΤΕΙ, ερευνητικά κέντρα και ιδρύματα ή άλλους φορείς του ευρύτερου δημόσιου τομέα, συμβάλλουν δε στην εκπροσώπηση της

χώρας και συμμετοχή στη διεθνή έρευνα. Η γεωγραφική θέση και ορογραφία της Ελλάδας προσφέρουν μεγάλα συγκριτικά πλεονεκτήματα στη χώρα για υψηλής ποιότητας αστρονομικές παρατηρήσεις διεθνούς ενδιαφέροντος.

Λόγω της αποστολής και του προορισμού τους, επιβάλλεται η εγκατάστασή τους σε τοποθεσίες κατά κανόνα μεγάλου υψομέτρου, οι οποίες συχνά ευρίσκονται εντός περιοχών που υπάγονται στη δασική νομοθεσία. Υπάρχει τεχνική και επιστημονική αναγκαιότητα για τη θέση των εν λόγω εγκαταστάσεων σε όρη, λόφους και αδυναμία ικανοποίησης της λειτουργίας τους σε άλλες θέσεις. Ακόμη εξυπηρετείται το δημόσιο συμφέρον από την εγκατάσταση και λειτουργία αυτών. Για τον λόγο αυτό, κρίνεται απαραίτητη η προσθήκη των εγκαταστάσεων και υποδομών των αστεροσκοπείων και των συνοδών αυτών έργων στον κατάλογο των κατ' εξαίρεση επεμβάσεων σε εκτάσεις δασικού χαρακτήρα λόγω και του ειδικού σκοπού δημοσίου συμφέροντος, που υπηρετούν.

Με την παρ. 6 του άρθρου 3 εισάγεται ειδική μεταβατική ρύθμιση για εγκαταστάσεις και υποδομές αστεροσκοπείων ιδιοκτησίας του δημοσίου, νομικών προσώπων δημοσίου δικαίου ή άλλων φορέων του ευρύτερου δημόσιου τομέα καθώς και των συνοδών αυτών έργων εντός εκτάσεων υπαγομένων στη δασική νομοθεσία, οι οποίες στερούνται της προβλεπόμενης από το νόμο άδειας επέμβασης. Συγκεκριμένα παρέχεται στις ως άνω εγκαταστάσεις, υποδομές και τα συνοδά αυτών έργα προθεσμία τριών (3) ετών από την έναρξη ισχύος της παρούσας παραγράφου προκειμένου να λάβουν τις σχετικές άδειες και εγκρίσεις από τις κατά περίπτωση αρμόδιες υπηρεσίες. Κατά την διάρκεια του ανωτέρω χρονικού διαστήματος αναστέλλεται η έκδοση και εκτέλεση τυχόν εκδοθεισών πράξεων αποβολής ή επιβολής διοικητικών κυρώσεων.

Άρθρο 4

Γεωργική εκμετάλλευση εκτάσεων δασικού χαρακτήρα που εκχερσώθηκαν μεταξύ 1975-2007

Με το άρθρο 4 παρ. 1 προτείνεται η αντικατάσταση της διάταξης του άρθρου 47B, η οποία αφορά στις εκτάσεις που εκχερσώθηκαν για γεωργική εκμετάλλευση μετά την 11η Ιουνίου 1975 και έως την 7η Μαρτίου 2007 χωρίς άδεια από τη δασική υπηρεσία και διατηρούν τη χρήση αυτή μέχρι σήμερα.

Με την παρ. 1 εισάγεται πρόβλεψη ώστε εντός των εκτάσεων που διέπονται από τη δασική νομοθεσία και διατίθενται αποκλειστικά για γεωργική καλλιέργεια, να

επιτρέπονται κατασκευές που εξυπηρετούν την ίδια γεωργική καλλιέργεια όπως δεξαμενές νερού, γεωτρήσεις, μετρητές Δ.Ε.Η. και υπόστεγα οι οποίες κρίνονται απαραίτητες για την εύρυθμη λειτουργία τους.

Ακόμη, με την προτεινόμενη παρ. 2 οι καλλιεργητές των ως άνω εκτάσεων δεν υποχρεούνται να προβούν οι ίδιοι στην αναδάσωση έκτασης ίδιου εμβαδού με την έκταση την οποία καλλιεργούν αλλά υποχρεούνται στην καταβολή αντισταθμιστικού τιμήματος για να υλοποιηθεί η αναδάσωση. Η ρύθμιση αυτή διευκολύνει τους καλλιεργητές να υπαχθούν στην διαδικασία έκδοσης έγκρισης επέμβασης και είναι σύμφωνη με το πνεύμα του νόμου καθώς η γεωργική καλλιέργεια δεν συνεπάγεται επιβάρυνση του περιβάλλοντος. Ακόμη, προβλέπεται ότι δεν απαιτείται έκδοση πράξης χαρακτηρισμού αλλά αρκεί η διαπίστωση από την δασική υπηρεσία της μορφής που είχε η έκταση πριν από την εκχέρσωση. Αυτές οι αλλαγές κρίνονται αναγκαίες για να καταστεί δυνατή η συμμετοχή των πολιτών στην διαδικασία τακτοποίησης της χρήσης των αγρών που είχαν ήδη εκχερσωθεί και να εμπεδωθεί ένα αίσθημα ισότιμης μεταχείρισης των πολιτών.

Σύμφωνα με την υφιστάμενη διάταξη, η έγκριση για τη γεωργική καλλιέργεια χορηγείται κατόπιν σύνταξης οικονομοτεχνικής μελέτης βιωσιμότητας της γεωργικής εκμετάλλευσης, η οποία αφορά στις εδαφολογικές και οικολογικές συνθήκες, οι οποίες συνηγορούν υπέρ του τρόπου εκμετάλλευσης που προτείνεται χωρίς να παραβλάπτεται η λειτουργία του δασικού οικοσυστήματος από την απώλεια του φυσικού αγαθού, τηρουμένων και των προϋποθέσεων της παρ. 4 του ίδιου άρθρου. Εκτάσεις, όμως που ήδη καλλιεργούνται στο ως άνω χρονικό διάστημα μέχρι και σήμερα και επιδοτούνται από το ΟΣΔΕ, καλύπτουν τις παραπάνω προϋποθέσεις και δεν υφίσταται ανάγκη για σύνταξη τέτοιας μελέτης. Με την προτεινόμενη ρύθμιση της παραγράφου 2 αντικαθίσταται η ανάγκη αυτή με γνωμοδότηση της Δασικής Υπηρεσίας, ενώ για τις εκτάσεις που δεν επιδοτούνται από τον ΟΣΔΕ συνεχίζει να απαιτείται η μελέτη αυτή για την διασφάλιση της ορθής χρήσης της έκτασης δασικού χαρακτήρα.

Με την προτεινόμενη παρ.2 του νέου άρθρου 47B εισάγεται ακόμη η δυνατότητα μεταγραφής της διαπιστωτικής πράξης αλλαγής χρήσης της έκτασης στα Βιβλία του Μεταγραφών του οικείου Υποθηκοφυλακείου ή καταχώρισης στα Κτηματολογικά Βιβλία του οικείου Κτηματολογικού Γραφείου. Η δυνατότητα αυτή εμπεδώνει το αίσθημα ασφάλειας δικαίου στον πολίτη και διασφαλίζει την δημοσιότητα της διαπιστωτικής πράξης χορήγησης έγκρισης επέμβασης. Παράλληλα, προβλέπεται ότι για την μεταβίβαση της ως άνω διαπιστωτικής πράξης εφαρμόζονται αναλογικά οι διατάξεις των άρθρων 1033 Α.Κ.

Με την παρ. 3 προστίθενται στις παραγράφους 6 και 7 του άρθρου 78 του νόμου 998/1979 οι απαιτούμενες προσθήκες για την υλοποίηση των προβλεπομένων στην νέα παράγραφο 2 του άρθρου 47 Β για την μεταγραφή της διαπιστωτικής πράξης.

Άρθρο 5

Δασικοί χάρτες και αιτήσεις τακτοποίησης γεωργικών εκμεταλλεύσεων

Με την παρ. 1 του άρθρου 5 προστίθεται εδάφιο στο τέλος της παρ. 4 του άρθρου 45 του ν. 998/1979, το οποίο αφορά στις επιτρεπτές επεμβάσεις σε δάση, δασικές εκτάσεις και στις δημόσιες εκτάσεις των περιπτώσεων α' και β' της παραγράφου 5 του άρθρου 3 του ίδιου νόμου. Με την προσθήκη αυτή ορίζεται ότι για τις επεμβάσεις του άρθρου 45 απαιτείται η έκδοση πράξης χαρακτηρισμού, για τις δε περιπτώσεις θεωρημένου ή αναρτημένου δασικού χάρτη λαμβάνεται υπόψη ο χαρακτήρας ή η μορφή που απεικονίζεται στον χάρτη. Η προσθήκη αυτή κρίνεται απαραίτητη καθόσον στο πλαίσιο της διαδικασίας εκδόσεως αποφάσεως εγκριτικής επέμβασης είτε ως αυτοτελούς διοικητικής πράξης, είτε με ενσωμάτωσή της στην Απόφαση Έγκρισης Περιβαλλοντικών Όρων (ΑΕΠΟ), είναι αναγκαία η διαπίστωση του χαρακτήρα της έκτασης, επί της οποίας θα υλοποιηθεί η επέμβαση. Εφόσον πρόκειται για δασικού χαρακτήρα έκταση, η δασική υπηρεσία στο πλαίσιο της αδειοδοτικής διαδικασίας επιλαμβάνεται επί του επιτρεπτού ή μη της επέμβασης και ο χαρακτήρας της έκτασης προσδιορίζεται κατόπιν εκδόσεως πράξης χαρακτηρισμού. Στην περίπτωση όμως που υπάρχει αναρτημένος δασικός χάρτης, δεν εκδίδεται πράξη χαρακτηρισμού, αλλά η δασική υπηρεσία λαμβάνει υπόψη της το περιεχόμενο του χάρτη επί του οποίου απεικονίζεται η μορφή της έκτασης, προκειμένου να δρομολογηθεί, η διαδικασία της άδειας επέμβασης. Με την προτεινόμενη ρύθμιση επιτυγχάνεται η προώθηση και η ταχύτερη διεκπεραίωση της διαδικασίας άδειας επέμβασης και στις περιοχές όπου έχει αναρτηθεί δασικός χάρτης.

Με την παρ. 2 του άρθρου 5, προβλέπεται η πρόσληψη δασολόγων –δασοπόνων με συμβάσεις ορισμένου χρόνου για να συνδράμουν τις Υπηρεσίες στην υλοποίηση του έργου της κατάρτισης των δασικών χαρτών. Το κονδύλιο για τις προσλήψεις αυτές δεν επιβαρύνει τον κρατικό προϋπολογισμό γιατί θα αντληθεί από τα έσοδα από τα τέλη υποβολής αντιρρήσεων .

Με την παρ. 3 του άρθρου 5, προστίθεται νέα παράγραφος (10) στο άρθρο 17 του 3889/2010 (Α'182), με την οποία εξαιρούνται από την μερική κατ' άρθρο 17 παρ. 4 κύρωση, εκτάσεις που αποτελούν δάση, δασικές ή χορτολιβαδικές εκτάσεις κατά την παλαιότερη διαθέσιμη αεροφωτογράφιση, αλλά στην πιο πρόσφατη αεροφωτογράφιση προκύπτει ότι καλλιεργούνται γεωργικά ή δενδροκομικά και περιλαμβάνονται στο ΟΣΔΕ, κατόπιν αιτήματος του ενδιαφερομένου για την ολοκλήρωση των διαδικασιών του άρθρου 47 παρ. 5-14 και 47B Ν. 998/1979. Η ολοκλήρωση διαδικασιών των άρθρων 47 παρ. 5-14 και 47B ορίζεται σε έξι μήνες από την λήξη της ταχθείσης προθεσμίας για της παρ. 1 του άρθρου 15 μετά το πέρας των οποίων κυρώνεται το περιεχόμενο του δασικού χάρτη ως προς αυτές τις περιοχές. Η θέσπιση της προτεινόμενης διάταξης καθίσταται αναγκαία διότι με την εφαρμογή της δίνεται η δυνατότητα στους γεωργούς εκμεταλλευτές να συνεχίσουν να καλλιεργούν τις ως άνω εκτάσεις, σύμφωνα με τις πρόνοιες της δασικής νομοθεσίας, αποφεύγοντας με την μερική κύρωση του δασικού χάρτη να ανακύψουν περαιτέρω ζητήματα συνυφασμένα με την ιδιοκτησία και τη χρήση των εκτάσεων αυτών. Με την περίπτωση β' της παρ. 3 του άρθρου 5 προβλέπεται ειδικά για τις περιοχές όπου η προθεσμία για την υποβολή αντιρρήσεων κατά των αναρτημένων δασικών χαρτών λήγει σε διάστημα μικρότερο των δύο μηνών από την έναρξη ισχύος του παρόντος νόμου, η παράταση της προθεσμίας αυτής για διάστημα δύο μηνών από την έναρξη ισχύος του παρόντος νόμου. Η κατ' εξαίρεση αυτή δίμηνη παράταση δίνεται μόνο για τις αναφερόμενες περιπτώσεις και για να μπορέσουν αν επιθυμούν οι πολίτες να αξιοποιήσουν τις δυνατότητες που δίνονται με τις νέες προσθήκες στα άρθρα 47 και 47B του νόμου 998/1979 και την υπαγωγή τους στις διατάξεις της νέας παραγράφου 10 του άρθρου 17 του νόμου 3889/2010.

Με την παρ. 4 του άρθρου 5, τροποποιείται η παρ. 6 του άρθρου 3 του ν. 3208/2003, επειδή από την ανάρτηση του δασικού χάρτη σταματά η ισχύς του αρ. 14 του ν. 998/1979 και οι Τεχνικές Επιτροπές Εξέτασης Αντιρρήσεων (του αρ. 10 του ν.998/1979) καθίστανται αναρμόδιες για την περαιτέρω κατηγοριοποίηση των περιπτώσεων 1 έως 5 του αρ. 3 του ν. 998/79, προκύπτει ανάγκη καθορισμού οργάνου (Επιτροπή Δασολογίου) κατηγοριοποίησης των εκτάσεων του αρ. 3 του ν.998/1979 για το διάστημα από την ανάρτηση του δασικού χάρτη και μέχρι την κατάρτιση Δασολογίου. Από την ανάρτηση έως και την κύρωση του δασικού χάρτη μεσολαβεί διάστημα από 2 έως και 6 μηνών (ανάλογα αν υπάρχουν αντιρρήσεις ή όχι) μέχρι την αποστολή στο ΦΕΚ του κυρωμένου τμήματος του δασικού χάρτη. Η υφιστάμενη ρύθμιση προέβλεπε ότι η Επιτροπή Δασολογίου είχε αρμοδιότητα για τον ειδικότερο χαρακτηρισμό των περιλαμβανομένων στον κυρωμένο χάρτη, περιοχών

δασικού χαρακτήρα, επομένως το διάστημα από την ανάρτηση έως την κύρωση του δασικού χάρτη δεν θα υπήρχε Επιτροπή αρμόδια για το έργο αυτό. Με την προτεινόμενη ρύθμιση καθίσταται η Επιτροπή Δασολογίου αρμόδια από την ανάρτηση του δασικού χάρτη και με αυτό τον τρόπο εξασφαλίζεται η απρόσκοπτη λειτουργία της διοίκησης.

Με την παρ. 5 του άρθρου 5 προστίθεται περίπτωση γ' στην παράγραφο 2 του άρθρου 155 του Ν. 4389/2016, η οποία κρίνεται αναγκαία διότι κατά τη σύνταξη του εν λόγω νόμου δεν εισήχθη στις μεταβατικές διατάξεις της εν λόγω παραγράφου η τρίτη κατηγορία οικιστικού περιεχομένου (οικιστικές πυκνώσεις) του άρθρου 23 του Ν. 3889/2010, όπως αυτό αντικαταστάθηκε με το άρθρο 153 του Ν. 4389/2016, εφόσον αποτελούσε υποχρέωση των ΟΤΑ η έγκαιρη οριοθέτηση των οικιστικών πυκνώσεων. Έτσι, η εν λόγω παράγραφος έδινε τη δυνατότητα να οριοθετούνται τα εγκεκριμένα σχέδια πόλης (§ 2α άρθρου 23 του Ν. 3889/2010 όπως ισχύει) και τα μη εγκεκριμένα σχέδια πόλης (§2β άρθρου 23 του Ν. 3889/2010 όπως ισχύει) σε οποιαδήποτε στάδιο της κατάρτισης του δασικού χάρτη, οπότε δόθηκε η δυνατότητα στον Αναπληρωτή Υπουργό Περιβάλλοντος να εκδώσει εγκύκλιο διαταγή με την οποία να επιτρέπει να οριοθετούνται τα παραπάνω σχέδια πόλης ακόμα και στο στάδιο της ανάρτησης (151590/331/6.2.2017 - ΑΔΑ: ΨΟΩΑ4653Π8-4ΝΛ). Δεν έδινε, όμως, η εν λόγω παράγραφος το ίδιο δικαίωμα για τις εκτάσεις της παραγράφου 4 του άρθρου 23 του Ν. 3889/2010 όπως ισχύει.

Η πολύ χαμηλή ανταπόκριση των δήμων να οριοθετήσουν τις οικιστικές πυκνώσεις πριν τις αναρτήσεις των δασικών χαρτών, στέρησε τους πολίτες από το δικαίωμα που είχαν να εξαιρεθεί η περιοχή ενδιαφέροντός τους από την ανάρτηση και δημιουργεί σοβαρές ανησυχίες. Αυτό συνακόλουθα έχει ως συνέπεια να υποβάλλονται αντιρρήσεις που δεν θα έπρεπε να υποβληθούν εξ αρχής και να επιβαρύνεται το έργο των Επιτροπών Εξέτασης Αντιρρήσεων (ΕΠ.Ε.Α.). Με την προτεινόμενη ρύθμιση διασφαλίζονται τα δικαιώματα των πολιτών και δίνεται δυνατότητα στις τεχνικές υπηρεσίες των δήμων να περάσουν και στο στάδιο της ανάρτησης τα όρια των οικιστικών πυκνώσεων, κάτι που θα συμβάλλει και στη μείωση του φόρτου εργασίας των ΕΠ.Ε.Α.

Άρθρο 6

Περί δασωμένων αγρών και χορτολιβαδικών εκτάσεων

Με την παρ. 1 του άρθρου 6 τροποποιείται το άρθρο 67 που αφορά στους αγρούς που δασώθηκαν, το ιδιοκτησιακό καθεστώς και τη διαχείρισή τους. Στην παρ.1^α του

άρθρου 67 υπάγονται οι δασικού χαρακτήρα εκτάσεις καθώς και αναδασωτέες που εμφανίζονται ως αγροτικές στις Α/Φ του 1945 ή εφόσον αυτές δεν είναι ευκρινείς του έτους 1960, και δασώθηκαν μεταγενέστερα λόγω εγκατάλειψης, δηλαδή οι εκτάσεις που εμφανίζουν κατά το χρόνο εξέτασής τους δασική μορφή. Η υφιστάμενη διάταξη αφορά μόνο στις εκτάσεις που εμφανίζουν δασική μορφή σήμερα, επομένως, καθίσταται αδύνατη η υπαγωγή σε αυτή και των εκτάσεων που ενώ είναι κηρυγμένες ως αναδασωτέες η μορφή που παρουσιάζουν σήμερα δεν είναι δασική. Δηλαδή, αγροτικές εκτάσεις που δασώθηκαν και στη συνέχεια απώλεσαν στην διάρκεια του χρόνου τον δασικό τους χαρακτήρα δύναται να υπαχθούν στις διατάξεις περί δασωμένων αγρών του άρθρου 67. Η ίδια ρύθμιση προβλέπεται και για εκτάσεις με τελεσίδικες πράξεις χαρακτηρισμού του άρθρου 14 του ν. 998/1979. Με την προτεινόμενη τροποποίηση της παρ. 1α του άρθρου 67, παρέχεται στους πολίτες η δυνατότητα επαναχρησιμοποίησης των αγρών τους που δασώθηκαν κάποια στιγμή στη διάρκεια του χρόνου.

Με την προτεινόμενη τροποποίηση της παρ. 3 του άρθρου 67, ο ειδικότερος χαρακτηρισμός της έκτασης ως δάσους ή δασικής διενεργείται αν υπάρχει αναρτημένος χάρτης από την Επιτροπή Δασολογίου Περιφερειακής Ενότητας, ενώ με την υφιστάμενη διάταξη ο ως άνω χαρακτηρισμός διενεργείται αν υπάρχει κυρωμένος χάρτης από την ως άνω Επιτροπή. Από την ανάρτηση έως και την κύρωση του δασικού χάρτη μεσολαβεί διάστημα από 2 έως και 6 μηνών (ανάλογα αν υπάρχουν αντιρρήσεις ή όχι) μέχρι την αποστολή στο ΦΕΚ του κυρωμένου τμήματος του δασικού χάρτη, επομένως το διάστημα αυτό δεν θα υπήρχε Επιτροπή αρμόδια για τον ειδικότερο χαρακτηρισμό. Με την προτεινόμενη ρύθμιση καθίσταται η Επιτροπή Δασολογίου αρμόδια από την ανάρτηση του δασικού χάρτη και με αυτό τον τρόπο εξασφαλίζεται η απρόσκοπτη λειτουργία της διοίκησης ως προς την εφαρμογή των διατάξεων του άρθρου 67. Επίσης, παρέχεται η δυνατότητα στους πολίτες με τελεσίδικη πράξη χαρακτηρισμού της έκτασης τους να αιτηθούν την ένταξη στις διατάξεις του άρθρου 67, διότι μεταξύ άλλων πολλές φορές από την έκδοση της πράξης χαρακτηρισμού έως σήμερα παρατηρείται η περίπτωση της δάσωσης της έκτασης που είχε χαρακτηριστεί ως μη δασική και με το υφιστάμενο καθεστώς δεν μπορούσε να ενταχθεί στις διατάξεις του άρθρου 67.

Με την προτεινόμενη προσθήκη του εδαφίου στην παρ. 4 του άρθρου 67 δύναται να υπαχθούν πλέον και τα κοινόχρηστα ακίνητα δασικού χαρακτήρα που διατέθηκαν ως κληροτεμάχια, τα οποία εμφανίζονται στις αεροφωτογραφίες του 1945, ή εφόσον αυτές δεν είναι ευκρινείς του 1960, με αγροτική μορφή που δασώθηκαν μεταγενέστερα στις διατάξεις των παρ. 2 και 3 του άρθρου 67. Η ρύθμιση αυτή

κρίνεται απαραίτητη για να ρυθμιστούν σύμφωνα με τη δασική νομοθεσία και τα κληροτεμάχια που έχουν δασωθεί λόγω της μη χρήσης τους και δεν εντάσσονταν στο προηγούμενο νομικό καθεστώς, παρόλο που έχουν τα ίδια χαρακτηριστικά με τις λοιπές περιπτώσεις που καλύπτονται από το άρθρο 67, αποκαθιστώντας με αυτόν τον τρόπο την ισονομία των πολιτών.

Τέλος, η προτεινόμενη αντικατάσταση του τελευταίου εδαφίου της παρ. 4 του άρθρου 67 είναι νομοτεχνικού περιεχομένου ρύθμιση και θα συντελέσει στην ορθή εφαρμογή της διάταξης.

Με την παρ. 5 του άρθρου 6 προτείνεται προσθήκη νέας παραγράφου 22 στο άρθρο 52 του ν. 4280/2014, προκειμένου να αντιμετωπιστούν ενιαία, ζητήματα που αφορούν πεδινές χορτολιβαδικές εκτάσεις. Συγκεκριμένα, σύμφωνα με το θεσμικό πλαίσιο που ίσχυε πριν τη θέσπιση του νόμου 4280/2014, εκδίδονταν πράξεις χαρακτηρισμού κατ' εφαρμογήν της παραγράφου 2 του άρθρου 1 του νόμου 3208/2003 (ΦΕΚ 303Α'), δια της οποίας είχε προστεθεί παράγραφος 7 στο άρθρο 3 του νόμου 998/1979. Κατ' εφαρμογήν της διάταξης αυτής, μέχρι την κατάργησή της με την παράγραφο 4 του άρθρου 32 του νόμου 4280/2014, οι δημόσιες χορτολιβαδικές εκτάσεις (δημόσιες μη εποικιστικές) δεν υπάγονταν στις διατάξεις της Δασικής Νομοθεσίας, τελούσαν ωστόσο υπό τη διοίκηση και διαχείριση της Δασικής Υπηρεσίας, κατά την έννοια της παραγράφου 6 (β) ή (γ) του άρθρου 3 του νόμου 998/1979.

Κατ' εφαρμογήν του ισχύοντος θεσμικού πλαισίου και σύμφωνα με τα οριζόμενα στην παράγραφο 4 του άρθρου 53 του νόμου 4280/2014, «από την έναρξη ισχύος του παρόντος νόμου, όπου στις διατάξεις της δασικής νομοθεσίας αναφέρεται «χορτολιβαδικά εδάφη» νοούνται αντίστοιχα οι εκτάσεις με τη μορφή της περίπτωσης α' της παραγράφου 5 του άρθρου 3 του νόμου 998/1979, όπως ισχύει μετά την αντικατάστασή του από την παράγραφο 4 του άρθρου 32 του παρόντος νόμου». Εκ των ανωτέρω προκύπτει ότι στην έννοια των χορτολιβαδικών και των βραχωδών – πετρωδών εκτάσεων των περιπτώσεων 5α και 5β του άρθρου 3 ν. 998/1979 ως ισχύει, δεν περιλαμβάνεται η κατηγορία των πεδινών χορτολιβαδικών εκτάσεων και κατά συνέπεια οι πεδινές χορτολιβαδικές εκτάσεις εξαιρούνται των προστατευτικών διατάξεων της δασικής νομοθεσίας.

Λαμβάνοντας υπόψη τα ανωτέρω εκτεθέντα και σύμφωνα με την προτεινόμενη διάταξη, επιλύονται ζητήματα σχετικά με τον τρόπο αντιμετώπισης χορτολιβαδικών εκτάσεων, υπαγόμενων στις παραγράφους 6β ή 6γ του άρθρου 3 του νόμου 998/1979, διαχειριζόμενων σύμφωνα με την παράγραφο 7 του άρθρου 3 του ίδιου

νόμου, για τις οποίες έχουν εκδοθεί τελεσίδικες πράξεις χαρακτηρισμού, σύμφωνα με το προϊσχύσαν θεσμικό πλαίσιο. Προσδιορίζοντας εννοιολογικά τις ανωτέρω εκτάσεις, κατόπιν εφαρμογής του άρθρου 5 του Προεδρικού Διατάγματος 32/2016, όπου μεταξύ άλλων διακρίνονται εννοιολογικά οι χορτολιβαδικές, οι βραχώδεις ή πετρώδεις και οι πεδινές χορτολιβαδικές εκτάσεις, επιτυγχάνεται η αντιμετώπισή τους σύμφωνα με το ισχύον πλέον θεσμικό πλαίσιο και εφαρμόζονται κατά περίπτωση οι διατάξεις της παραγράφου 5 του άρθρου 3 του νόμου 998/1979 ως ισχύει.

Κατά συνέπεια, οι εκτάσεις που δεν έχουν αναγνωρισθεί ως ιδιωτικές με έναν από τους τρόπους του άρθρου 10 του νόμου 3208/2003, υπάγονται στις προστατευτικές διατάξεις της δασικής νομοθεσίας. Αντιθέτως, οι αναγνωρισμένες ως ιδιωτικές εκτάσεις των παραγράφων 5α και 5β του άρθρου 3 του νόμου 998/1979 ως ισχύει, δεν εμπίπτουν στις προστατευτικές διατάξεις της δασικής νομοθεσίας, υπαγόμενες στην παράγραφο 6 του άρθρου 3 του νόμου 998/1979 ως ισχύει. Στο ίδιο νομικό πλαίσιο εντάσσονται πλέον και οι πεδινές χορτολιβαδικές εκτάσεις, υπαγόμενες στην παράγραφο 6 του άρθρου 3 (γενική υπαγωγή) του νόμου 998/1979 ως ισχύει.

Συμπερασματικά, με την προτεινόμενη ρύθμιση εξαιρούνται από τις διατάξεις της δασικής νομοθεσίας εκτάσεις που χαρακτηρίζονται ως πεδινές χορτολιβαδικές, οι οποίες όμως δεν είχαν διαχωριστεί ως προς τον χαρακτηρισμό τους με το προηγούμενο καθεστώς και συμπεριλαμβάνονταν στο προστατευτικό πλαίσιο των χορτολιβαδικών εκτάσεων. Στο όποιο πλαίσιο εντάσσονται από την ψήφιση του νόμου 4280/2014 μόνο οι ορεινές, ημιορεινές και λοιπές περιπτώσεις όπως ορίζονται στο άρθρο 3 παράγραφος 5^α του ν. 998/1979.

Άρθρο 7

Η προτεινόμενη διάταξη αποσκοπεί στην αποτελεσματική προστασία των δασών και στην εύρυθμη λειτουργία των δασικών υπηρεσιών κατά την εκτέλεση των καθηκόντων τους. Η δασοπροστασία εξασφαλίζεται με προληπτικά και κατασταλτικά μέτρα. Η φύλαξη, επιτήρηση και γενικότερα η προστασία του δάσους ασκείται από τους υπαλλήλους της Δασικής Υπηρεσίας που διενεργούν περιπολίες και πέραν του ωραρίου εργασίας τους αλλά και κατά τις νυκτερινές ώρες τόσο τις καθημερινές όσο και τις Κυριακές και τις εξαιρέσιμες. Με την προτεινόμενη διάταξη οι δασικοί υπάλληλοι που εκτελούν τα καθήκοντά τους, μετά από καταγγελίες για παράνομη υποβάθμιση του περιβάλλοντος που πραγματοποιείται τις βραδινές ώρες, δικαιούνται να λαμβάνουν αποζημίωση για την πραγματοποίηση των

επιβαλλόμενων αυτών περιπολιών, κάτι που με τις ισχύουσες διατάξεις δεν είναι δυνατό. Η υπερωριακή απασχόληση δε, δεν μπορεί να καλύψει την υπηρεσία των περιπόλων δασοπροστασίας, δεδομένου ότι οι αναλογούσες ανά δασικό υπάλληλο ώρες υπερωριακής απασχόλησης δαπανούνται για την υπηρεσία φύλαξης στην έδρα, σύμφωνα με το οικείο πρόγραμμα υπηρεσιών δασοπροστασίας που συντάσσεται για την εκτός ωραρίου απασχόληση.

Άρθρο 8

Ο Δήμος Ιωαννιτών τυγχάνει αποκλειστικός κύριος, νομέας και κάτοχος από το έτος 1960 δύο συνεχόμενων γεωτεμαχίων ευρισκομένων στη θέση «Τοπ Αλί» ή «Μπονίλα» της κτηματικής περιφέρειας του Δήμου Ιωαννιτών, με την ειδικότερη ονομασία Πάρκο Πυρσινέλλα ή Γιαννιώτικο Σαλόι και συγκεκριμένα: α) ενός γεωτεμαχίου, με Κωδικό Αριθμό Εθνικού Κτηματολογίου (ΚΑΕΚ) 201195401019/0/0, με ολική έκταση 193.358 τμ και β) ενός γεωτεμαχίου με Κωδικό Αριθμό Εθνικού Κτηματολογίου (ΚΑΕΚ) 201195701011/0/0, το οποίο έχει ολική έκταση 80.409 τμ.

Παρά την αδιάκοπη κυριότητα του Δήμου επί των προαναφερόμενων γεωτεμαχίων και την διενέργεια πράξεων νομής και κατοχής, τα προαναφερόμενα γεωτεμάχια καταχωρίστηκαν στα Κτηματολογικά Βιβλία του Κτηματολογικού Γραφείου Ιωαννίνων ως αρχικές εγγραφές με φερόμενο δικαιούχο του εμπράγματος δικαιώματος της πλήρους κυριότητας αυτών το Ελληνικό Δημόσιο κατά ποσοστό 100% .

Σήμερα υφίσταται δικαστική διαμάχη μεταξύ Δήμου Ιωαννιτών και Ελληνικού Δημοσίου, με συνέπεια το Πάρκο αυτό, κτήμα όλων των Γιαννιωτών, να βρίσκεται σε πλήρη εγκατάλειψη, αφού ο δήμος δεν έχει τη νομική δυνατότητα πραγματοποίησης δαπανών για την αποκατάσταση και συντήρηση του χώρου και των κτισμάτων.

Με την προτεινόμενη ρύθμιση δίνεται λύση σε ένα πρόβλημα που απασχολεί την τοπική κοινωνία πολλά χρόνια με αποτέλεσμα οι πολίτες της περιοχής να μην έχουν πρόσβαση σε έναν σημαντικό χώρο δασικής και περιβαλλοντικής αναψυχής.

Άρθρο 9

Με την προτεινόμενη διάταξη της παραγράφου 1 επιλύεται το ζήτημα της άνισης μεταχείρισης των δικαιούχων του Κοινωνικού Οικιακού Τιμολογίου (Κ.Ο.Τ.) και του τιμολογίου Πολυτέκνων που διαθέτουν μετρητές κατανάλωσης νυχτερινού ρεύματος.

Έως σήμερα η απαλλαγή από τις χρεώσεις Υπηρεσιών Κοινής Ωφελείας (ΥΚΩ) μόνο των καταναλώσεων ημέρας είχε ως αποτέλεσμα να μην επωφελούνται οι ανωτέρω δικαιούχοι από τις προβλεπόμενες εκπτώσεις στο σύνολο της κατανάλωσής τους. Η ενιαία προσέγγιση ως προς τη μη επιβάρυνση με χρεώσεις ΥΚΩ, ανεξάρτητα από τη χρονική στιγμή (ημέρα ή νύχτα) που πραγματοποιούνται οι καταναλώσεις παρίσταται ως εύλογη, καθότι βασικό κριτήριο ένταξης στα ανωτέρω εκπτώτικα τιμολόγια συνιστά η θεώρηση των επωφελούμενων ομάδων καταναλωτών ως ευπαθών. Άλλωστε, η καταπολέμηση της Ενεργειακής Πενίας μέσω της μεγαλύτερης δυνατής ελάφρυνσης των οικονομικά ασθενέστερων καταναλωτών συνιστά μία πάγια επιδίωξη της πολιτείας και ως εκ τούτου κρίνεται αναγκαίο και σκόπιμο να εξαιρεθούν οι δικαιούχοι τιμολογίου Πολυτέκνων και Κ.Ο.Τ. συνολικά από τις χρεώσεις ΥΚΩ.

Με την παράγραφο 2 του άρθρου 9 προβλέπεται ότι η έναρξη ισχύος της προτεινόμενης τροποποίησης θα ταυτιστεί με την έναρξη ισχύος της απόφασης του Υπουργού Περιβάλλοντος και Ενέργειας που θα τροποποιεί την υπ' αριθμ. Δ5-ΗΛΒ/Φ29/16027/6.8.2010 απόφαση του Υφυπουργού Περιβάλλοντος, Ενέργειας και Κλιματικής Αλλαγής «Εφαρμογή Κοινωνικού Οικιακού Τιμολογίου», καθώς η απαλλαγή από τις χρεώσεις ΥΚΩ και των νυχτερινών καταναλώσεων των δικαιούχων των τιμολογίων Κ.Ο.Τ. πρέπει να εναρμονιστεί με τις διατάξεις της παραπάνω υπουργικής απόφασης.

Άρθρο 10

Με την προτεινόμενη νομοθετική ρύθμιση για τα έργα που έχουν υπογράψει Σύμβαση Πώλησης μέχρι την 31/12/2015, επεκτείνεται κατά 6 μήνες η χρονική περίοδος που αυτά μπορούν να τεθούν σε λειτουργία υπό το προηγούμενο καθεστώς στήριξης, καθώς και η μεταβατική περίοδος μέχρι την υποχρεωτική θέση τους σε ανταγωνιστική διαδικασία, εφόσον αυτή προβλέπεται για τις εν λόγω τεχνολογίες. Με την ως άνω διάταξη τα έργα αυτά, λαμβάνοντας υπόψη τις τεχνικές δυσκολίες και απαιτήσεις που έχουν ώστε να ολοκληρωθούν καθώς και ότι η οριστική απόφαση υλοποίησης και χρηματοδότησης βασίζεται στους όρους της υπογραφείσας Σύμβασης Πώλησης, θα έχουν τη δυνατότητα να υλοποιηθούν με βάση τον αρχικό τους σχεδιασμό.

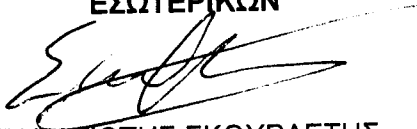
Άρθρο 11

Με το άρθρο 11 ορίζεται η έναρξη ισχύος του παρόντος.

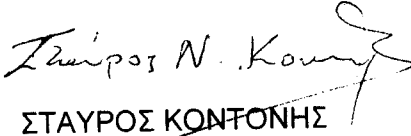
Αθήνα, 5 Απριλίου 2017

ΟΙ ΥΠΟΥΡΓΟΙ

ΕΣΩΤΕΡΙΚΩΝ

ΠΑΝΑΓΙΩΤΗΣ ΣΚΟΥΡΛΕΤΗΣ

ΔΙΚΑΙΟΣΥΝΗΣ, ΔΙΑΦΑΝΕΙΑΣ ΚΑΙ ΑΝΘΡΩΠΙΝΩΝ ΔΙΚΑΙΩΜΑΤΩΝ

ΣΤΑΥΡΟΣ ΚΟΝΦΟΝΗΣ

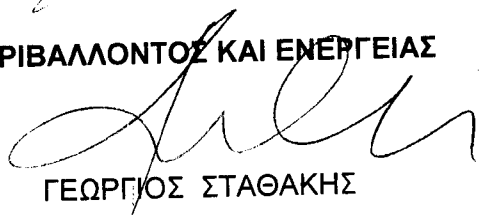
ΟΙΚΟΝΟΜΙΚΩΝ

ΕΥΚΛΕΙΔΗΣ ΤΣΑΚΑΛΩΤΟΣ

ΔΙΟΙΚΗΤΙΚΗΣ ΑΝΑΣΥΓΚΡΟΤΗΣΗΣ

ΟΛΓΑ ΓΕΡΟΒΑΣΙΛΗ

ΠΕΡΙΒΑΛΛΟΝΤΟΣ ΚΑΙ ΕΝΕΡΓΕΙΑΣ

ΓΕΩΡΓΙΟΣ ΣΤΑΘΑΚΗΣ

ΑΓΡΟΤΙΚΗΣ ΑΝΑΠΤΥΞΗΣ

ΚΑΙ ΤΡΟΦΙΜΩΝ

ΕΥΑΓΓΕΛΟΣ ΑΠΟΣΤΟΛΟΥ *κατά διευκρίνιση*

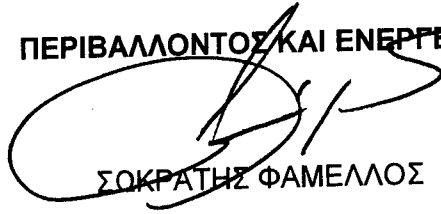
0 ΑΝΑΠΛΗΡΩΤΗΣ ΥΠΟΥΡΓΟΣ
ΑΓΡΟΤΙΚΗΣ ΑΝΑΠΤΥΞΗΣ
ΚΑΙ ΤΡΟΦΙΜΩΝ

ΓΙΑΝΝΗΣ

ΤΣΙΡΩΝΗΣ

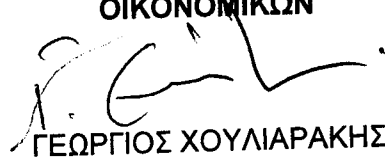

Ο ΑΝΑΠΛΗΡΩΤΗΣ ΥΠΟΥΡΓΟΣ
ΠΕΡΙΒΑΛΛΟΝΤΟΣ ΚΑΙ ΕΝΕΡΓΕΙΑΣ

ΣΟΚΡΑΤΗΣ ΦΑΜΕΛΛΟΣ

Ο ΑΝΑΠΛΗΡΩΤΗΣ ΥΠΟΥΡΓΟΣ
ΟΙΚΟΝΟΜΙΚΩΝ

ΓΕΩΡΓΙΟΣ ΧΟΥΛΙΑΡΑΚΗΣ